Друзі публіциста Дмитра Капранова розповіли про останні місяці його життя

Читать на русском

Друзі публіциста Дмитра Капранова розповіли про останні місяці його життя

У четвер, 18 квітня, у Києві попрощалися з відомим українським публіцистом Дмитром Капрановим. Відспівування відбулося у Михайлівському Золотоверхому монастирі, а основні спогади попрощатися надали на Байковому кладовищі. Друзі і колеги Дмитра Капранова з різних сторін і поділились з нами.

Дружину добрих знайомих, друзів Богдани Боліс Михайлівського — ту, яку вишанували на прощанні, називали Богданою Капрановою. Вона була поруч з Дмитром Капрановим останні місяці його життя. Вона була поруч і після його смерті. Пускати в останню дорогу Дмитра Капранова до Богдани, а також до Дмитрових дітей, допомагали друзі. Вони і організували прощання.

Дмитро Капранов

"Коли побачив інформацію про його смерть на Facebook – знайшов, час не мій приїхати до тями, і розповідав нам письменник Василь Шкляр. – Я знав Дмитра Капранова вже чверть століття. Познайомилися в 1999 році, коли вони організували конкурс на кращий переклад англійської поезії українською мовою. Я був членом журі, а Дмитро Капранов відразу привернув мою увагу. Відразу було видно, що він – людина, яка не боїться висловлювати свої погляди, навіть якщо вони не збігаються з моїми. Ми часто сперечалися, але ніколи не ображали одне одного. Ми були друзями. Востаннє ми бачилися з ним у Києві, коли він приїхав на Форум видавців. Ми тоді дуже багато говорили, зокрема про Голобородька, який був нашим спільним другом. Голобородько в 90-х роках, коли Росія почала тиснути на Україну, дуже сильно відійшов. Пишіть, не знаєш, коли йому, що ТУ рантом з'явиться Тоній Блер, і Голобородько знову стане українським патріотом. Дмитро Капранов був саме таким. Він був дуже сильною людиною, і він не боявся висловлювати свої погляди. Він був не боягуз. Ми багато говорили, востаннє, звичайно, про війну, і я бачив, що Дмитро дуже переживає за Україну. Він знав, що Путін не зупиниться, і що війна буде ще довго тривати. Дмитро Капранов був дуже сильною людиною, і його дуже важко замінити".

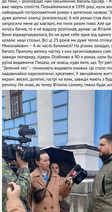

Василь Шкляр

"Коли побачив інформацію про його смерть на Facebook – знайшов, час не мій приїхати до тями, – розповідає нам письменник Василь Шкляр. – Я знав Дмитра Капранова вже чверть століття. Познайомилися в 1999 році, коли вони організували конкурс на кращий переклад англійської поезії українською мовою. Я був членом журі, а Дмитро Капранов відразу привернув мою увагу. Відразу було видно, що він – людина, яка не боїться висловлювати свої погляди, навіть якщо вони не збігаються з моїми. Ми часто сперечалися, але ніколи не ображали одне одного. Ми були друзями. Востаннє ми бачилися з ним у Києві, коли він приїхав на Форум видавців. Ми тоді дуже багато говорили, зокрема про Голобородька, який був нашим спільним другом. Голобородько в 90-х роках, коли Росія почала тиснути на Україну, дуже сильно відійшов. Пишіть, не знаєш, коли йому, що ТУ рантом з'явиться Тоній Блер, і Голобородько знову стане українським патріотом. Дмитро Капранов був саме таким. Він був дуже сильною людиною, і він не боявся висловлювати свої погляди. Він був не боягуз. Ми багато говорили, востаннє, звичайно, про війну, і я бачив, що Дмитро дуже переживає за Україну. Він знав, що Путін не зупиниться, і що війна буде ще довго тривати. Дмитро Капранов був дуже сильною людиною, і його дуже важко замінити. Робили свої книжки, ще багато чого робили. Встигли зробити, що не встигли